

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XIV
№ 134 (1770).

ВІВТОРОК, 13 листопада 1973 року

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РК ЛКСМУ

На порядок денний було винесено питання «Про участь комсомольців і молоді району в підвищенні загально-освітнього та політичного рівня у світлі вимог XXIV з'їзду КПРС та XVI з'їзду ВЛКСМ». З доповіддю виступила другий секретар райкому комсомолу Лідія Родюк.

Пленум прийняв рішення, спрямоване на подальше поліпшення загально-освітнього та політичного рівня молоді району.

В роботі пленуму взяв участь і виступив з промовою перший секретар Новоархангельського РК Компартії України Всеволод Петрович Пустовий.

В роботі пленуму взяв участь і виступив другий секретар Кіровоградського ОК ЛКСМУ А. О. Новицький.

Пленум розглянув організаційне питання. В зв'язку з переходом В. В. Якушечкіна на іншу роботу пленум увільнив його від обов'язків першого секретаря райкому ЛКСМУ та вивів зі складу членів бюро райкому комсомолу. Першим секретарем Новоархангельського райкому ЛКСМУ обрано Лідію Федорівну Родюк.

ДЕРЖАВНІ ПРЕМІЇ СРСР 1973 РОКУ

Напередодні свята ЦК КПРС і Рада Міністрів

СРСР присудили Державні премії СРСР 1973 року великій групі вчених, працівників промисловості, діячів літератури і мистецтва, архітектури.

(ТАРС).

ЗУСТРІЧ Л. І. БРЕЖНЕВА З КЕРІВНИКАМИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

11 листопада Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнев, який перебуває в Києві, зустрівся з членами і кандидатами в члени Політбюро ЦК Компартії України.

Член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький, Голова Президії Верховної Ради УРСР І. С. Грушецький, Голова Ради Міністрів республіки О. П. Ляшко інформували про роботу партійних організацій України по втіленню в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, про виконання трудовими республіки народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань третього, вирішального року п'ятиріччя.

Товариш Л. І. Брежнев відмітив значні досягнення трудящих республіки в розвитку промисловості і сільськогосподарства, їх великий вклад в економіку країни, високо оцінив успіхи українських хліборобів, які здали в засіки Батьківщини більш як мільярд пудів хліба.

Генеральний секретар ЦК КПРС сплинувся на актуальних завданнях партійної організації республіки по підвищенню політичної і трудової активності мас, підкреслив важливість дальшого розгортання соціалістичного змагання для успішного виконання планових завдань дев'ятої п'ятиріччя.

В зустрічі взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, секретар ЦК КПРС К. Ф. Катусhev.

(ТАРС).

СЛОВА ДОДЕРЖАНО

Трудівники сільського господарства Житомирської і Чернігівської областей виростили добрий урожай, організовано провели збирання і успішно виконали взяті зобов'язання по продажу державі цукрових буряків. На переробні підприємства і приймальні пункти від господарств Житомирської області надійшло 1240 тисяч тонн і Чернігівської — 981 тисяча тонн цукрових буряків.

Продаж цукрової сировини господарствами цих областей триває.

П'ятиріччя: ударну працю творчість пошук

ДЕВІЗ—СОЛІДАРНІСТЬ

На своїх зборах у вересні комсомольці Долинського цегельного заводу дали слово у вільний від роботи час допомогти підприємству у заготівлі висушеної цегли-сирцю на зимовий період. Кожен молодий виробничник зобов'язався вкласти у стелажі не менш як по 2 тисячі штук стінового матеріалу.

Перед святом комсомольці рапортували: заготовлено не по дві, як намічалось, а по три тисячі штук цегли. Всього ж сховано в складі 51 тисячу при зобов'язанні 34.

Всі зароблені гроші молоді підприємства перерахувала у фонд солідарності з героїчним в'єтнамським народом, який буде соціалізм.

С. МАТУСЯК, позаштатний кореспондент «Молодого комунара» м. Долинська.

СПРАВЖНІ МАЙСТРИНІ

Зовсім недавно прийшли на птахоферму колгоспу імені Ульянова комсомолки Євдокія Авгурець і

Олена Безуглова. Проте стали вже справжніми майстринями, вчилися у старших подруг по роботі, відомих у Світловодському районі иташниць Олександри Василівни Потапчик і Олени Фотіївни Овчаренко.

У двох приміщеннях утримуються більше 5 тисяч несучок. Скоро поголів'я збільшиться — неподалік зводиться ще одна простора споруда, тут і розміститься ще кілька тисяч курчат.

Господарки птахоферми зайняли перше місце серед колективів пташників району. Міськомком партії України і виконком районної Ради депутатів трудящих вручив їм перехідний Червоний прапор. А до 56-х роковин Жовтня трудівниці піднесли вагомий подарунок: у продаж державі відправлено 285 тисяч штук яєць, що на 123 тисячі штук більше, ніж передбачено річним планом з додатковим завданням.

А. ШУЛИМОВ, працівник газети «Надніпрянська правда».

В КОЛОНАХ—ЧЕРВОНІ ГВОЗДИКИ

У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ ДЕМОНСТРАНТІВ КІРОВОГРАДЦІ ПРОЙШЛИ З БУКЕТАМИ ЖИВІХ КВІТІВ ЦЕП ПРИЄМНИХ ПОДАРУНКІВ ПІДГОТУВАЛИ ДЛЯ ГОРОДЯН ПРАЦІВНИКИ ПРИМІСЬКОГО РАДГОСПУ «ТЮЛЬПАНИ».

До Жовтневих свят вони виростили в теплицях понад дві тисячі голландських гвоздик, близько двох тисяч різнокольорових хризантем, понад тисячу ніжних троянд. Разом з досвідченими готували подарунків і молоді квітниківі.

В. ЧОРНОГОР, агроном-квітник радгоспу «Тюльпани».

Три роки тому Зіна Унтилова закінчила Кіровоградське МПТУ № 2 і відтоді працює малярем в будівельному управлінні комбінату «Кіровоградбуд». І в тому, що бригада, в якій працює Зіна, виконує завдання на 110—115 процентів і її заслуга.

На фото: Зінаїда УНТИЛОВА.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

УСПІХ ЗЕМЛЕРОБІВ РЕСПУБЛІКИ

Трудівники сільського господарства України, широко розгорнувши соціалістичне змагання за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства у третьому, вирішальному році п'ятиріччя, добилися великих успіхів у підвищенні врожайності соняшника та інших олійних культур. На площі 1661 тисяча гектарів зібрано в середньому по 18,1 центнера насіння соняшника з гектара. В засіки Батьківщини засипано 2343 тисячі тонн насіння олійних культур, у тому числі соняшника 2326 тисяч тонн. Таку велику кількість цього насіння республіка продає вперше.

Найвагоміший вклад у збільшення державних ресурсів олійного насіння внесли колгоспи і радгоспи Дніпропетровської області, які здали на приймальні пункти 332 тисячі тонн соняшника, Запорізької — 302 тисячі й Донецької області — 275 тисяч тонн. Успішно завершили народногосподарський план по заготівлі насіння соняшника господарства Одеської, Волинської, Львівської, Кіровоградської, Харківської, Миколаївської, Херсонської та Кримської областей. Продаж державі олійного насіння триває. (РАТАУ).

Брошура з промовою товариша Л. І. Брежнева

Політбюро України випустило у світ українською мовою брошуру «За справедливий, демократичний мир, за безпеку народів і міжнародне співробітництво». Вона містить текст промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнева на Всесвітньому конгресі миролюбних сил у Москві 26 жовтня 1973 року.

Брошура вийшла масовим тиражем.

(РАТАУ).

ПЕРША ЧЕРГА СТАНА «3600»—ДІЄ

Напередодні 56-ї річниці Великого Жовтня, на два місяці раніше строку, завершено першу чергу ударної будови країни — товстостінового стана «3600», будівництво якого передбачено Директивними XXIV з'їзду КПРС. Продуктивність дільниці, що стали до ладу, і мільйон 350 тисяч тонн прокату на рік.

Велетенський агрегат випускає широкі листи

завтовшки від 5 до 50 міліметрів з повною обробкою. За точністю профілю і механічними властивостями вони перевершують найкращі світові стандарти. Листовий прокат іде на машинобудівні і суднобудівні заводи, для виробництва труб великого діаметра. Продукція стану-велетня дасть змогу створити нові довговічні агрегати при значному зменшенні їх ваги і габаритів.

Наполеглива організаційна і виховна робота партійних організацій, розмах соціалістичного змагання, героїчна праця робітників та інженерів привели до бажаного успіху. Уже в червні, на півроку раніше, ніж передбачалося, було завершено перший етап будівництва і почато гаряче випробування головної технологічної лінії. На заводи пішли вагоні з азавсталь-

ським листом. З того часу тут прокатано понад 135 тисяч тонн металу.

У спорудженні першої черги стана брали участь сотні підприємств країни. У складі дружнього колективу будівників — люди більш як 30 національностей. Разом з ними пліч-о-пліч працюють друзі з братньої Чехословаччини, які виготовляли технологічне устаткування.

(РАТАУ).

ЗВІТНІ ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

УВАЖНО слухали делегати конференції звітну доповідь. Навіть підкреслено уважно, від початку і до кінця. Причину такого настрою пояснювала одна, на перший погляд, неімпітні деталь. Доповідь не переобтяжував частоті цифр, до яких нерідко звертаються секретарі для більшої переконливості. Хоча розповідь про справи комсомольської організації за два роки в цифрах була акордом і супроводом конференції — в фойє численні діаграми, плакати, фотомонтажі, стенди збирали свої «аудиторії», викликали дискусії ще перед початком роботи, а потім під час перерв. В доповіді ж увага — на головних питаннях, які вирішувала комсомольська організація за звітний період.

ДО О НОВЛЕННЯ — З ІНІЦІАТИВОЮ

ОСОБЛИВИМИ БУЛИ В ЖИТТІ МОЛОДИХ РОБІТНИКІВ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ДВА ОСТАННІ РОКИ. І РОЗПОВІСТІ ПРО РОБОТУ КОМСОМОЛЬЦІВ ПІДПРИЄМСТВА ЗА ЦЕЙ ЧАС ВАЖКО: НАСТІЛКИ ВОНА БАГАТОГРАННА, НАСТІЛКИ ЗРОСЛО НА ЇЇ РАХУНКУ ЧИСЛО З УСПІХОМ ЗАВЕРШЕНИХ І РОЗПОЧАТИХ СПРАВ.

Для молодого робітника нема почеснішого, ніж добросовісно працювати, примножувати багатства рідної країни. За високими почуттями — такі ж вагомими справи. Ось їх відбиття в літописі комсомольської організації заводу. 1972 рік пройшов маршем трудових вахт на честь півстолітнього ювілею СРСР та 50-річчя комсомольської організації заводу. Тоді народилися почини: «Кожен день ювілейного року — ударний!» «50-річчю комсомольської організації заводу — 50 ударних комсомольських справ!» В по-заводський час комсомольці і молоді виготовили 50 сівалок СКН-6, за рахунок удосконалення конструкторів виробів, підвищення якості продукції зекономили 125 тонн металопрокату, 27 тонн фарбувальних матеріалів.

Нинішнього року бюро цехів і відділів зосередили увагу на залученні молоді до Всесоюзного соціалістичного змагання працівників промисловості, транспорту і будівництва. 3 особливим ентузіазмом трудилася молодь червонозорові в період виконання державного завдання по виготовленню до весни понад 24 тисяч сівалок. Саме в цей час перебувало розгорнулось змагання за почесною бригадою формувальників, очолюваною молодими комуністами — делегатом ХХІІІ з'їзду КПРС Віталієм Гетьманцем — «П'ятирічку за три з половиною роки!» Послідовниками почину стали 212 молодих робітників заводу. До 1 березня комсомольсько-молодіжна бригада Віктора Недопаса з механоскладального цеху № 1 збрала понад план 23 сівалок і передала їх 25 областям республіки. А 37 молодих машинобудівників нинішній звітновибірний конференції рапортували: «П'ятирічку виконали!»

ТРУДОВІ рапорти... Святковий настрій викликали вони у всіх учасників конференції, почуття гордості. Та вслухаємось, в яких умовах здобувалася кожна перемога на робочих місцях.

Комплексна реконструкція заводу — головна проблема, яку вирішує зараз колектив підприємства. І будівництво корпусу № 90 займає виключне місце в ній. Адже з конвеєрів корпусу сходять

ме третина всієї заводської продукції. Два останні роки були часом боротьби за прискорення введення в дію пускового об'єкта п'ятирічки. Від комсомольців чекали допомоги в цій важливій справі, і вони виправдали сподівання.

Молодим під силу виявилось чимало: завком комсомолу встановив постійний контроль за виконанням сівового графіка робіт по пуску корпусу, штаб «Комсомольського прожектора» регулярно проводив рейди-перевірки стану будівельно-монтажних робіт. Та одним контролем, звісно, не обійшлося. У практику ввели, так звані, трудові десанти. На різних роботах корпусу комсомольці і молодь відпрацювали вісім з половиною тисяч годин. Гласність змагання комсомольсько-молодіжних колективів заводу, комбінату «Кіровоградважбуд» та інших поставлено по-діловому, що принесло хороші результати.

Здавалося б, комсомольська організація визначила своє місце в проведенні реконструкції заводу, на цьому й зупинитись можна. Однак на зведенні корпусу ще допускались простоти будівельників, втрачені робочі часи, прояви безгосподарності, зволікань. Завком комсомолу разом з радою молодих спеціалістів створили комісію, яка займалась виявленням причин недоліків. Одні з них знайшли тут же — на заводі. Байдуже і безпринципово поставились комсомольські організації цехів механізації і верстатобудування, інструментального, ремонтних, енергетичного, відділу головного технолога до замовлень заводської новобудови. А на робочих майданчиках корпусу досить часто виникали непорозуміння через неоголошеність дій супідприємних організацій. «Не залишити поза увагою факти, що затримують будівництво», — незабаром вирішили збори комсомольського активу заводу.

В цьому році завком комсомолу створив спеціальний оперативний комсомольський штаб шефства над корпусом № 90. За нову справу взялися з захопленням. Під контроль поставили одразу найбільш відстаючі ділянки на будівництві. Часто вслід за виявленими недоліками того ж дня з'являлась в цеху листівка «Комсомольського прожектора». А нерідко реагували по-іншому. Так, коли зривався строк здачі головної підстанції корпусу через захаращеність приміщення, штаб оголосив комсомольський суботник. Молоді робітники й спеціалісти не пішли звідти, доки повітря не звільнило місце для майбутніх робіт. З одного боку принципний контроль, з другого — конкретна і невідкладна допомога — це вже випробуваний принцип роботи комсомольського штабу шефства.

НЕЗАБАРОМ пуск ударної будови. Учасники конференції звернулися до партійної організації і адміністрації заводу з проханням зробити поперечний проліт корпусу № 90 комсомольсько-молодіжним і присвоїти йому звання «Третій, вирішальний». Це заява про те, що з введенням будівельного комплексу в дію комсомольська організація не знімає з себе відповідальності за освоєння випуску зернових сівалок СЗ-3,6 на новому обладданні.

Зміни певдовзі прийдуть в багато цехів заводу. З пуском корпусу № 90 почнеться повне переоснащення, перепланування заводу. Звільниться ряд ділянок в цехах, стане просторіше. В цих умовах постає нове завдання — колектив підприємства має потурбуватись про поліпшення благоустрою: на звільнених площах створювати червоні куточки, побутові тощо. У своїх виступах секретар парткому заводу С. С. Липовиченко і головний інженер заводу В. І. Карденко особливо наголосили саме на цьому. І ось пункт шостий постанови ХХІ звітно-вибірної комсомольської конференції заводу «Червона зірка»: «Зобов'язати завком комсомолу, раду молодих спеціалістів розробити умови, визначити етапи і організаційні моменти проведення комсомольської дворічної боротьби за культуру і естетику виробництва. Провести комсомольську дворічку в 1974—1975 роках».

Так з сьогоднішніх позицій боротьби за прискорення реконструкції конференція поставила перед комсомольцями заводу нову програму. Програму, що дає простір для ініціативи, самовиявлення, творчого пошуку.

Секретарем завкому комсомолу заводу «Червона зірка» обрано Сергія Олександровича Виницького.

О. БАСЕНКО,
спецкор. «Молодого комунара».

На випробуваннях —
автомобілі „КамАЗа“

Два самоскиди марки «КамАЗ-55102» складені в експериментальному цеху Мінського автомобільного заводу в Білорусії. Це вже другий зразок машин сільськогосподарського призначення, опрацьованих для найбільшого в Радянському Союзі Камського заводу великогазових автомобілів, який будується у місті Набережні Челні. Нова машина створена спільними зусиллями москвичів і міччан. На Московському автозаводі імені Лихачова зробили шасі, а в Білорусії — платформу і самоскидну частину автомобіля. Конструктори прагнули до того, щоб народне господарство отримало надійний автомобіль селіської вантажопідйомності. Трьохосова машина має два ведучих мости, які забезпечують їй велику прохідність.

Випробування дослідних зразків автомашин для «КамАЗа» відбуваються у Підмосков'ї.

На фото: повний самоскид «КамАЗ-55102» під час випробувань.

Фото В. МЕЖЕВИЧА.
(АПН).

НА виконання постанови

Бюро ЦК ВЛКСМ і Колегії Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти СРСР «Про порядок проведення II етапу Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді серед студентів і аспірантів вищих і учнів середніх спеціальних навчальних закладів» та з метою подальшого розвитку науково-технічної творчості молоді, бюро обласного комітету ЛКСМУ, президія обласної ради НТТ і президія обласної ради ВТБР постановили всім комсомольським організаціям вузів і технікумів області включитись в II етап Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді, присвяченого 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, який проводиться з січня 1973 року по липень 1974 року.

Всім комсомольцям на чолі з комітетами комсомолу

МОЛОДЬ І ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

спільно з ректорами вищих і дирекціями середніх спеціальних навчальних закладів, радами по науково-дослідницькій роботі студентів, первинними організаціями НТТ і ВТБР розробити на 1974-75 рр. комплексну програму розвитку науково-технічної творчості студентів і учнів.

В своїх планах потрібно передбачити підвищення ролі молоді в зростанні ефективності суспільного виробництва, розробки засобів малої механізації, наукової організації праці, автоматизованих систем управління та широкої участі в раціоналізації і винахідництві, особливо в період виробничих і навчальних практик.

Потрібно особливу увагу надавати школярам в сільській місцевості, роботу з ними треба доручати дослідницьким студентам, аспірантам вищих навчальних закладів, молодим викладачам вузів і технікумів.

Студентським колективам на чолі з комітетами комсомолу треба забезпечити участь студентської молоді вузів і технікумів у Всесоюзному конкурсі по впровадженню винаходів та наукових розробок, раціоналізаторських пропозицій комсомольців і молоді, творчих молодіжних колективів, який проводиться в рамках Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді в 1973-75 рр.

Віритись в те, що комсомольці і молодь Кіровоградщини візьмуть найактивнішу участь в проведенні II етапу Всесоюзного огляду науково-технічної творчості молоді і внесуть вагомий доробок в суспільну справу винахідництва та раціоналізаторства області.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
заступник голови обласної секції по роботі з молоддю.

КУРС ЧЕТВЕРТОЇ — ДРУЖБА...

ДРУЖБА — ВЕЛИКА СИЛА, ВОНА ПЕРЕБОРЮЄ ТРУДНОЩІ, ДОПОМАГАЄ ЗНАЙТИ ПРАВИЛЬНИЙ ВИХІД З БУДЬ-ЯКОГО СТАНОВИЩА. В ЦЬОМУ ПЕРЕКОНАНІ УЧНІ ЧЕТВЕРТОЇ ГРУПИ КІРОВОГРАДСЬКОГО ПРОФТЕХУЧИЛИЩА № 4.

Всі здобуті успіхи визначаються ставленням один до одного, до навчання, до суспільно-масової роботи. В групі вважають — запорука здобутків у тому, що кожен комсомолец, якому довірено ту чи іншу громадську роботу, намагається найбільш повно виправдати довіру товаришів. От хоч би й Павло Буравцов. Посада скромна — профорг групи, зате скільки душі в його роботі, скільки щирої піклування про своїх товаришів! Взяти, приміром, рейди по відвідуванню квартир, де живуть учні (гуртожитку немає).

— Головна мета рейдів, — говорить Павло, — встановити, чи є у члена нашої групи нормальні житлові умови для навчання. Буває, що всією групою шукаємо квартири. Одному довго, а так розійдемося по всьому місту, і часто-густо знаходимо те, що потрібно.

«Опанував сам — допоможи товаришам», — такий девіз групи. Особливо це стосується практичних занять. Кожен знає, як багато значить дружба поради, своєчасна допомога товариша. Спочатку декому важко було на уроках конструювання одягу — основному уроці майбутнього модельєра.

— Виручали наші передовики, — вихоплюється наперед Таня Човпан, — особливо Таня Дзюбенко. Дівчина скромна, але як стане працювати, то все горить у руках.

Почувши таку оцінку своєї роботи, Таня, що сиділа поруч, ніяковіє: «Та хіба я одна, ми ж всі разом...». А скільки було дружніх суперечок, пошуків під час конкурсу.

— Кожному хотілось перемогти, — гаряче переконує Валія Павлюченко, — але обов'язково в чесній боротьбі. Дискусії розгорілися після того, як Таня

Дзюбенко вийшла у фінал. Кожен давав поради, відкривав їй перші «свої» професійні таємниці.

— Не могла не перемогти, — посміхається Таня, — адже за мене «хворіла» вся група.

Дружба в колективі — це не лише підтримка один одного — це ще, до деякої міри, і контроль один за одним. Адже підсумки соціалістичних змагань, які підбиваються щомісячно, якраз і відбивають у собі діяльність кожного члена колективу окрема. Цікавий «педагогічний» прийом застосовують комсомольці четвертої групи у боротьбі за повне відвідування занять.

— Виховуємо тих, хто запізнюється за єрмієвським правилом, — говорить староста групи Валія Павлюченко, — вмілим поєднанням засобів переконання та примусу. Запізнюється один раз — попередимо, а не допоможе — призначимо чергувати поза графіком.

Під час розмови з комсомольцями помічалося нагромадження деяких значок ГПО.

— Спортивний комплекс ГПО у нас в групі здали всі без винятку, — повідомляє Люда Забігай. — Звичайно, не всі здали відразу, та дружба допомогла і тут. Однією з перших значківців стала Таня Колос, але на досягнутому не зупинилася. Не шкодуючи свого часу, тренувалася із слабшими. І як наслідок — четверта група виборола перше місце в училищі по нормативам ГПО.

Міцна дружба, згуртованість колективу комсомольців групи модельєрів одягу — від їх принциповості, високої вимогливості один до одного.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

„РОВЕСНИК“ ПРИЙМАЄ ГОСТЕЙ

«Студентський світ-73» — під таким девізом у Чернівецькому університеті проходила зустріч молодих інтернаціоналістів Томська, Риги, Бельгії, Гомеля, Клайпеди, Гори та інших міст країни. Гості з братніх республік з інтересом знайомилися з досвідом патріотичного та інтернаціонального виховання на Буковині.

Найпопулярнішим молодіжним клубом став тут «Ровесник» — інтерклуб Чернівецького університету. Студенти вітають питання лєнінської національної політики і міжнародного молодіжного руху, зустрічаються з людьми, що побували в різних країнах світу, підтримують дружні зв'язки з вихованцями десятків вузів.

СИНІ ЛІХТАРІ ПРОЛІСКІВ

В ці дні у столиці України складають творчий звіт молоді літератори Кіровоградщини. Серед них і член обласного літоб'єднання Клавдія Башликова. Пропонуємо творчий портрет молоді поетеси.

— Ірочко, прочитай дяді віршички...

Я мимоволі всміхаюся: який з мене дядя, а дівча сором'язливо ховає лице в маленькі м'які долоні, крадькома зиркаючи то на маму, то на незнайомця в щільнику між пальчиками.

Ті — п'ять років. Щойно вона зайшла знадвору і, ніби тендітна ватра, роздмухана холодним осіннім вітром, палахкотить на свіжому обличчі рожеві щічки. Жовтий, зі світло-коричневими підпалинами листочок загубився у її світлому волоссі; мимоволі порівнюю Іринку з весняною берізкою.

— Вас же вчили в садочку, — звертаючись скоріш до мене, ніж до доньки, просить Клавдія Дмитрівна. — Прочитай...

— Хай мама, — несподівано пропонує дівча. Але знітившись, закриває очі руками і зникає в складках маминого фартуха...

— Потім, потім! — не менш наполегливо відмахується жінка. — Треба обід зготувати, а тоді — у школу — нарада... Ви поки що перегляньте мою бібліотеку.

Вони дуже схожі — мати й дочка. Між ними лежить дорога задоволення у двадцять п'ять років, але подібність разюча. Не тільки зовні.

У Клавдії Дмитрівни відкритий погляд, енергійне молоде обличчя; на велике спокійне чоло раз по раз падає непокір-

ливе пасмо. Ця безпосередність, певно, йде від постійного спілкування з дітьми. Адже вона працює в школі.

Роздивляюся велику, зі смаком підібрану бібліотеку. В основному — це поезія. Поряд з віршами Івана Драча сонети Шекспіра, «Щоденник» Віталія Коротича і «Інтимна лирика» Євгена Євтушенка. Серед книгозбірок класиків і сучасних письменників власні твори, розміщені в різних виданнях.

Колективна збірка «Півноліття», що об'єднує поетичні твори молодих авторів Наддніпрянщини, вийшла зовсім недавно. Відкриває книжку Клавдія Башликова. Трохи дивно сприймається така коротка біографічна довідка, що передуює поезіям:

«...Народилася 1940 року в місті Воронежі. В 1962 році закінчила факультет фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Працювала викладачем цього ж інституту. Нині — тренер дитячої юнацької спортивної школи».

А скільки напружених буднів, скільки невтомної копійної праці, розчарувань і радості лежить за отим «народилася — працює».

— **ЗАГУБИЛАСЬ** моя перша публікація, — жалкує Клавдія Дмитрівна.

Вона вже повернулася з наради і тепер перегортає по-

жовкві від часу вирізки свого архіву.

— «Ленінський прапор» — районна газета — з нього починала свій «творчий шлях», — жартує вона. — «Вітчизна», «Радянська жінка», колективний збірник «Зірниця»...

Тихим, задушевеним голосом, що, здавалось, народжується в самому серці, вона читає нові вірші.

Кличуть хлопців, кличуть дужих космодронів,
(У світі далеко та не легка путь).

Істину відкрити досі невідому —
Молодості нашої саме в цьому суч.

— Напишеш вірш, — ніби про себе міркує вона. — І подумаєш: а чи болять тебе комусь, як тобі болять. Чи відчує інший те, що відчуваєш ти, коли зароджуєш, коли виношуєш, коли... виспілюєш слова? Тому вселяються тобі в душу хвостаті чортенята сумнівів. — Башликова весело всміхнулася. — Я думаю, це непогано. В усякому разі, є постійна незадоволеність собою, так необхідна поету... Якщо він справді поет.

Так, такі Поет повичен «істину відкрити досі невідому». Істину, яку «прапори червоні воскресли». Істину віднайдення, яку зуміла відчувати Клавдія Башликова у своїй поезії:

Я знайду
Підкову на стерні.
Припастишу
До порога хатнього.
Прибіжать за нею
Кони бороні
Привезуть живим
Мого коханого.

У пам'яті людства — черво-
ний борець. Його тримає наше

майбуття. І ця думка лейтмотивом проходить крізь усі рядки кращих творів поетеси. Безсмертність ідей, за які боролась наші діди переконливо звучить в іншій поезії:

Як вмирає
У полі сині,
Від кашкета
Зірку відрава.
Кинув її
В небо синє,
Щоб чужинсь
Зірку
Не стояла.

І далі, говорячи про вічнопильну нездоланність життя, про обов'язкове оновлення світу, Клавдія Башликова продовжує:

Ходить мати,
Ходить у стіни.
В травах нічю
Зірочки збирати
Зірку синю
Хоч там знайти,
Щоб її
Онуків віддати.

Навіть не знаючи автора цих рядків, відчуваєш материнську їх доброту; вони сповнені тривоги за свою дитину.

— Я не хочу, як не хочуть всі матері землі, щоб знову над землею вибухали громи. Моя Іринка, моя любачка... Вона не знає, що таке виліт бомб у сірому небі. Я це пережила...

Вистелю коліску
Листям любистку,
Квітами барвінку —
Будь здоровим, синку, —
читає вона раптом.

І враз схаменулась: у мене ж завтра уроки.

— Василью, підкажи, як краше пояснити «пліссквамперфект».

Василь Федорович Лебідь — чоловік. У школі він викладає німецьку мову. Одного разу умовив дружину вступити на Центральні республіканські курси іноземних мов. А тепер ось Клавдія Дмитрівна, крім своєї основної професії викладача фізвиховання, ще й німецької учить школярів. Роботи багато, але Башликова не жалкує. Знаходить час і для поезії.

А ПОЕЗІЯ тихо світиться синіми ліхтарями пролісків на дорогах її мрій. Вона з ними ніколи не розлучалась. Квіти виповнюють її сни дзвінким саявом, освітлюючи пісенні візерунки віршованих строф у чималому поетичному зшитку.

В. БОНДАРЕНКО,
член обласного літературного об'єднання.
с.мт. Балахівка
Петрівського району.

ЙДУТЬ СЛУЖИТИ СИНІ

Людно було цього суботнього дня в Світловодському Паладі культури імені В. І. Леніна. Тут зібралися батьки і друзі тих хто назавтра піде служити в Армію.

То в одному, то в іншому місці викидає в гурті хлопців і дівчат жарт і сміх. В залі збираються ветерани Великої Вітчизняної війни, робітники підприємств виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Під марш духового оркестру, оплески присутніх чітким строем входять майбутні воїни.

Розпочався вечір проводів в лави Радянської Армії робітничої молоді, організований комітетом ЛКСМУ виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія». Тут, на рідному заводі, хлопці здобули робітничий гарт, оволоділи спеціальностями, пройшли початкову військово-спортивну підготовку. Груди кожного призовника прикрашає значок «Готовий до праці і оборони».

Вже уявляє себе моряком електрослюсар головного заводу Віктор Дашко, а його товариш Віталій Бородин готується стати моторістком.

З словом-напуттям звертається до молоді ветеран Великої Вітчизняної війни Віктор Тихонович Нектобенко. Він закликає юнаків пильно охороняти сплящі рубежі нашої Батьківщини.

Від імені батьків виступив працівник Кременецької автоколонії Мико-

ла Миколайович Шафорост. Наказ старших товаришів вірно служити Вітчизні передав призовникам директор Світловодського управління автотранспортного господарства Анатолій Іванович Леонов. Від імені адміністрації виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» звернувся до молодих робітників секретар парткому Іван Григорович Улод. «Комсомольський наказ» майбутнім воїнам зачитує секретар комсомольського бюро головного заводу Наталка Філіна.

Напутні слова западають глибоко в душу кожного: «Ми віримо тобі і сподіваємося, що ти будеш сміливим воїном, добрим товаришем, вірним захисником Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

З словом-відповіддю виступає призовник, слюсар цеху № 4 головного заводу Сергій Лебедев. Він запевняє всіх присутніх у тому, що молоді виробничники продовжать славі традиції воїнів-ветеранів.

Майбутнім воїнам були вручені пам'ятні подарунки, а учасники художньої самодіяльності Паладу культури імені Леніна дали змістовний концерт.

І. КАРАНТ,
наш громадський кореспондент.
м. Світловодськ.

ЗА ФОРМОЮ І ЗА ЗМІСТОМ

Тепер, коли кіровоградці готуються відзначити 30-річчя визволення нашого краю від німецько-фашистських загарбників, комсомольські активісти технікуму по-новому планують свою роботу по військово-патріотичному вихованню молоді. Заходи, які ми накреслимо, різні за формою і за змістом.

Ми організували вечір бойової слави, на якому виступили ветерани війни. Про визволення Кіровоградщини від гітлерівців розповів на вечорі І. Т. Артеменко.

Успішно пройшов у технікумі тиждень військової книги. Ольга Ялова та Раїса

Цікавою була читачка конференція за книгою «Прославлені у віках». Лекторська група почала читати лекції з циклу «Герой-земляки та «Ленінський комсомол в роки Великої Вітчизняної війни».

І знову ми збираємось в дорогу. Хочемо побувати в Бресті, Ленінграді. В експедиції «Моя Батьківщина — СРСР» візьмуть участь всі комсомольці технікуму.

Т. ЛЕБЕДЕВА,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського технікуму радянської торгівлі.

Більше двохсот назв іграшок випускає Мінське виробниче об'єднання «Мир». Їх добре знають і люблять діти нашої країни. Великим попитом користуються ці іграшки за кордоном: пропущені об'єднання експортуються до Англії, Франції, Італії, Югославії — всього до 14 країн. Випуск іграшок отримали виробничі об'єднання «Мир» на міжнародних ярмарках, які відбулись у Загребі і Турині.

Виробництво іграшок — справа не іграшкова, — говорить головний технолог об'єднання Іван Торсунов. — У наших юних споживачів дуже великі запити, які до того ж постійно змінюються. Вчора, наприклад, найулюбленішою іграшкою був така «ліячка», сьогодні — «слуховід», а завтра їм давай іграшковий комп'ютер. Є над чим попрацювати і конструкторам, і художникам, і технологам.

На об'єднанні багато робиться для збільшення випуску продукції. В цьому році лише головна фабрика у Мінську дасть надувних, механічних та електрифікованих іграшок на 8 мільйонів карбованців. Барановицька філія випустить велику кількість дерев'яних та музичних іграшок, філія у Могильові — різних ляльок, серед них і таких, що уміють «ходити».

Юні покупці до кінця року отримають багато цікавих новинок. У цеху зварки надувних іграшок. Фото В. МЕЖЕВЧА. (АПН).

М. Біденко,
М. Семенюк

На плоту по річці Білій

Друзі

Вдалині від домівок, від «цивілізованого» буття доводиться переглядати погляди на різноманітні аспекти побуту. З'являються нові проблеми, зникають інші. Пачка цигарок на річці стає страшним дефіцитом і дістати її — проблема першозначна, а в той же час проблеми знайомства з іншими туристами просто не існує. Облиш умовності, сиди ближче до вогню, друже. Ось такий чай і будемо знайомі.

Ми запропонували двом хлопцям з Магнітогорська та Новосібірська, що спайалися на невеличкому плоту, сліди за нами, об'єднати в одну групу. Вони з радістю погодилися. Тому, що великою групою мандрувати веселіше, та й легше. А ми з новими друзями отримали щоденну юшку. Бо інженери з Новосібірська Віктор Сербрак та студент Магнітогорського гірничо-металургійного інституту Володимир Чистяков об'єднує давню дружбу і рибальство. О, це завзяті рибалки. Ми дивувалися, як можна, ледве пройшовши перекат, миттю кидати весту і ханатися за вудки (на перекатах чудово клеє харіус). Після основних перешкод перекату трапляється ще немало підводних валунів. Ми міцно тримали весту і бовало, в останні секунди ледь встигли відгребти, а хлопці спокійно вудили і всі каміньки проходили благополучно.

Зате щодня у нас була або ж юшка, або ж смажена, або ж копчена, так, так, копчена риба. Що амброзія! Куди краще харіус, копчений на вогнищі! Дружба в походи. Складається люди, які раніше і не підозрювали про існування один одного. А знімаються, виявляють стільки спільного. Робота і захоплення, улюблені письменники і кінокартини, погляди — все виявляється однаковим, чи майже однаковим. Дружба серед негди — це гімн друж-

(Продовження. Поч. в газетах за 1, 3 та 12 листопада).

бі. Що могли відмивати двоє хлопців-художників на Сіверському озері, коли їм, заляпаним на етюдах, ми щодня, без всякого зусилля готували і привозили гарячий обід? Що міг відчувати один із нас, коли група з чотирьох туристів повернулася з маршруту по глухій тайговій річці Важиці, побачивши, що він, п'ятий, до крові стер ноги в черевинах? Нічого, крім відчуженості друга. Й посять в серці, не виліпаючи назовні найкрасомовніші подяками. Але якщо ви побачите мотузку-групу біля вечірнього похідного вогнища — знайте, що у кожного в серці — ніжність до друзів. Вони роз'їдуться, закінчивши маршрут, можливо, навіть не писатимуть один одному листи, але пам'ятатимуть завжди. Пам'ятатимуть, що прекрасних людей — багато. А заради цього варто йти тисячу кілометрів.

Нам є про що

поговорити з тайгою

Починаючи з травня і закінчуючи глибокою осінню, з глухої уральської річки Біла претворюється на пожежену туристську магістраль. Достатня трудність проходження маршруту і доступні підходи до річки, чудові краєвиди, безліч екзотичних печер, серед яких є сталактити — все це робить Білу привабливою для масового туризму. І спускаються з вершин мандрівники. Вдень повз табір, де ми влаштували відпочинок, проходять по десятку груп. На чому тільки не підуть люди! На байдарках і розбірних металевих човнах, на гумових плотах і понтонах, на плотах з автомобільних камер і з сухих соснових колод... До Белоречья ми йшли разом з хлопцями, які хотіли зробити платіж з... волейбольних камер.

Біла приваблює для туризму. Але не тільки як спортивна річка. Бо турізм взагалі — то не лише спорт. Спорт і красава, і важко виділити, що — на першому плані, а що — другорядне. З кожного походу приїжджаєш загартованим фізично. Але кожного разу набираєш нових знань, умінь, ставиш, ми б сказали, мудрішим. Турістська подорож дає можливість не лише охотити поглядом всю величезну країну, увібрати в себе ритм життя її.

Пригадується, як кілька років тому ми потрапили до гідробудівників Кемської ГЕС, що в Карелії. Оглядали величезний подіп Вояж, а потім попрохали у незнайомих дівчат, які саме йшли з роботи, дати голку. Її запросили до себе у вагончик, і доки один з нас зашивав штору, а решта відгрібалися біля електростанції, точилися цікаві розмови. Дівчата розпові-

дали про себе, про те, як з Північного Кавказу за комсомольськими путівками приїхали на будівництво, про труднощі в роботі. Несміливість і стурбованість, що ми, туристи, серед своїх. Скільки потім було таких зустрічей і дивних хвилин повного розуміння людини, з якою зустрієшся щодня і скоро попрощаєшся! Старпом з «Лермонтова», сторож Соловйовського кремля, геолог на Важиці...

На Білій — ті ж зустрічі. Ми познайомилися з дідом Андріановим з Кагі, подружжям з працівниками Мелеузької лісопильної контори: бригадиром сплавників татариним Фанієм Султановим та водієм Геною, з якими йшли від Бурзяна до Саламата. Дорога — жаклива, лісопромислового «газика» кнало не гірше, ніж човен на хвилях. Але Фаніль Султанович обрався на наше зауваження: — Я після війни тут на руках машини переносив, щоб збудувати башкирський лісопромисл, і мріяв про це до-рогу.

Він сказав це з таким почуттям, з такою щирістю, що ми зрозуміли: для нього — це дорога життя. Як і для всього цього району. А потім ми переїжджали по новому мосту, простому дерев'яному мосту, який бригадир теслярів тільки-но збудували через річку Великий Аншак і, заглибив сокири в біля, перекривали на березі. Султанов радів. І ми зрозуміли і розділяли його радість. Цей міст став нашим.

А потім почували у Верхньому Азизі у гостинних господарів: пили воду з холодного джерела, біля якого добрі люди збудували дерев'яний «грибок» з двома дахами, а якийсь гуморист написав біляшану вписку: «Ресторан «Урал». Працює пізнодобово. Ми разом з нашими супутниками раділи цьому «грибку», який сигналізував, що важкий підйом на перевал закінчився, закінчився Урал і попереду — 12-кілометровий спуск в долину, і з господарями розділяли радість за сина, що повернувся з армії. Ми жили їхнім життям. Про ці почуття краще сказав поет:

«Я счастлив долею почетной,
Моей спасительной лаванкой,
что на Печере я — печерский,
и что на Ладге я — ладожский».

...Що людей кличе в мандри? Романтика? Спорт? Так. А насамперед — відчуття великої родини, вірного сина своєї батьківщини. Патріотизм.

(Далі буде).

ПЕЛІЗЖІ ВІЛОУ,

перегнпачуйте СВОЮ ГАЗЕТУ

Молодий комунар

СТАН ПЕРЕДПЛАТИ ГАЗЕТИ

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» на 12 листопада 1973 р.

На 100 чл. ВЛКСМ	До рівня на 1.1.73 р.
Новомиргородський	64 — 172
Компаніївський	58 — 76
Вільшанський	57 — 43
Новоукраїнський	51 — 50
Кіровоградський	50 — 262
Добропільський	50 — 620
Онуфріївський	49 — 336
Новоархангельський	48 — 360
Олександрійський	48 — 700
Знам'янський	47 — 104
Олександрівський	47 — 439
Маловіскаський	45 — 718
Ульянівський	40 — 153
Петрівський	40 — 361
Новгородківський	40 — 362
Долішський	36 — 400
Бобринський	36 — 542
Голованівський	34 — 304
м. Олександрія	32 — 841
Світловодський	27 — 395
м. Кіровоград	26 — 5285
Устинівський	26 — 351
Гайворонський	25 — 586

Таблиця, наведена тут, красномовно характеризує роботу райкомів і міськомів комсомолу по передплаті обласної молодіжної газети. Хочеться повернутися думкою до показників передплати, згаданих у нашій газеті за 20 жовтня, і проаналізувати, що, власне, зроблено за цей відрізок часу. Але погляньмо на кілька таблиць і побачимо, що деякі райкоми і міськоми комсомолу абсолютно незадовільно організували роботу по передплаті. У Гайворонському районі поки що лише четверта частина комсомольців передплатили обласну молодіжну газету. Майже такий стан і Устинівському, Світловодському та деяких інших районах. Незадовільно проходить передплата і в містах Кіровограді та Олександрії.

Часу залишилося небагато. Зараз необхідно докласти всіх зусиль, щоб рівень передплати був не нижчим, а вищим, а в міській області, щоб обласна молодіжна газета читалася у кожній сім'ї, де є комсомольці.

ПЕРЕМОГА НАД ВОЛОДАРЕМ КУБКА

Ще ніколи під час перебування в класі «А» Кіровоградська «Зірка» не виступала так успішно в іграх на кубок України з футболу. Після перемоги над червонопроторним «Хіміком», вона в 1/8 фіналу зустрілася на своєму полі з командою першої ліги — запорізьким «Металургом». Гра проходила при відсутній перевазі Кіровоградців. Вже на 13-й хвилині їм надається право бити пенальті. Та Олександр Котов влучив у ворота.

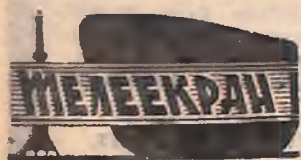
Трохи пізніше той же Котов виправив свою помилку. І запоріжці розпочали з центру поля, прагнувши стримати натиск «Зірки», гості все частіше вдаються до недовольних прийомів, «Черговий» одинадцятиметро-

вий точно реалізував Валерій Питулін. Господарі поля ще кілька разів мали можливість збільшити рахунок, але він так і залишився незмінним — 2:0.

Чвертьфінальну гру «Зірка» провела в Житомирі, де її суперником був володар кубка минулого року — «Автомобіліст». Мало хто чекав, що в тут Кіровоградці матимуть перевагу. Але і тут вони відкрили рахунок. Однак наприкінці основного часу житомирці встановили рівновагу. Доля матчу вирішилася на 16-й хвилині додаткового часу.

Отже, володар кубка вибув з розіграшу, а «Зірка» грає в півфіналі.

В. СТЕПАНОВ.

15 ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Книга в твоєму житті». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Надбання республіки». Художній фільм. 2 серія. (М). 11.40 — Концерт. (Ужгород). 15.20 — «Якутські зустрічі». Телевізійний документальний фільм. (М). 15.45 — «Нариси з історії нашого Батьківщини». (М). 16.15 — І. С. Тургенєв. Навчальна передача з літератури. (М). 17.00 — Музичний антракт. (К). 17.10 — «Зустрічі зі старшим

майстром». (Дніпропетровськ). 17.30 — Програма «Вісті». (К). 19.00 — Новини. (М). 18.10 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Кругаа одиниця». (М). 18.30 — Концерт. (М). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокея. «Динамо» (Москва) — «Спартак» (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Продовження хокея. (М). 22.00 — Кольорове телебачення. Концерт фольклорних колективів союзних республік учасників міжнародного конкурсу народної музики «Золотий павлі». (М). 22.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — Ж. Бізе. «Кармен». Вистава Київського театру опери і балету ім. Шевченка. В перерві — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Кармен». (К). В перерві — Вечірні новини. (К).

16 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Л. Синельников. «Хвилі над нами». Теле-спектакль. (М). 11.15 — «Школьна школа». (М). 11.45 — «В ефірі» — «Молодість». (М). 12.00 — Програма документальних фільмів. (М). 16.05 — «Працює «Супер». (Дніпропетровськ). 16.40 — «За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС». «Соціалістичне змагання — в дії». (Кіровоград). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». «Флагман чорної металургії». (Запоріжжя). 18.00 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.10 — Для школярів. Зустріч юнків телестудії «Орія» з генерал-лейтенантом К. Ф. Телерієм. (М). 19.10 — Концерт. (М). 19.40 — Прем'єра телевізійного художнього фільму «Олег і Аїна». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «У концертному залі». Висту-

пає ділі Червонопрапорний Імені Александра ансамбль пісні і танцю Радянської Армії. (М). 22.10 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. (Чоловіки). ЦСКА — «Динамо» (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Першість СРСР з вільної боротьби. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Творчий портрет народного артиста УРСР Дмитра Франька. (К). 20.40 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — М. Горький. «Варварин». Фільм вистава. 2 частини. (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

17 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн настига для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Театр «Дзвіночок». (М). 10.00 — Телебачення. (М). 10.30 — Кольорове телебачення. «Осінній вальс». (М). 11.15 — «Актуальні проблеми науки і

культури». (М). 11.45 — Концерт. (М). 12.10 — «Для вас, батьки». (М). 12.40 — Кольорове телебачення. «Міжнародний День студентів». (М). 13.19 — Художній фільм «Волга-Волга». (М). 15.00 — «Здохло сонце». (М). 15.30 — Музична програма «За лаштами глядачів». (М). 16.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 16.30 — «Полішук». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт III з'їзду композиторів РРФСР. (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Пропаша снідка». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Соларіс». І серія. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.15 — «Сьогодні» — Міжнародний День студентів. Художній фільм «Тя, я і маленький Париж». (К). 12.45 — «В ім'я миру». (Одеса). 13.00 — Концерт заслуженого артиста УРСР М. Легоцького. (Донецьк). 13.30 — «Народний теслярський мистецтво». «Кібернетика сьогодні». (К). 14.00 — Мультифільм. «Бабуся-метелиця». (К). 14.15 — «Я — громадянин». (Харків). 15.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. Ляльковий театр. «Барвінок». (К). 16.15 — Далі юнацтва. «Ким бути?» (Дніпро-

петровськ). 16.45 — Теле-фільм. (К). 17.45 — Концерт. (К). 18.15 — Першість СРСР з вільної боротьби. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Сьогодні — Міжнародний День студентів. «Интерклуб». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». 21.30 — Концерт III з'їзду композиторів. II відділення. (М). 22.40 — Спортивна програма. (М). По закінченні — новини. (М).

18 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Екранізація літературних творів. (М). 15.00 — «Топари — народу». (М). 15.30 — Музика сьогодні. (М). 16.15 — Міжнародна панорама. (М). 16.45 — Концерт. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 18.00 — Телефільм «Зустрічі з професором Бадаєм». (К). 18.30 — Для дітей. «Сонечко». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт-звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Кримської області. В перерві — «На добраніч, діти!» (К). 22.00 — Художній фільм «Соларіс». Друга серія. (К). 23.25 — Вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ВЛКСМ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гаїнки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.